

Міністерство освіти і науки України
Харківський національний педагогічний університет
імені Г.С. Сковороди
Факультет іноземної філології
Історичний факультет

СХОДОЗНАВСТВО. АКТУАЛЬНІСТЬ ТА ПЕРСПЕКТИВИ

Матеріали

III Міжнародної науково-методичної конференції

6 травня 2022 р.

Харків – 2022

УДК 81'243
ББК 81.2
С91

Укладачі:

Н.В. Руда – кандидат філологічних наук, доцент, завідувач кафедри східних мов ХНПУ імені Г.С.Сковороди;

Л.М. Ямпольська – кандидат історичних наук, доцент, доцент кафедри всесвітньої історії ХНПУ імені Г.С.Сковороди;

І.А. Скрязловська – кандидат філологічних наук, доцент кафедри східних мов ХНПУ імені Г.С.Сковороди;

К.Є. Жукова – кандидат філологічних наук, доцент, доцент кафедри східних мов ХНПУ імені Г.С.Сковороди;

О.Ю. Озерська – кандидат педагогічних наук, доцент, доцент кафедри східних мов ХНПУ імені Г.С.Сковороди;

Н.С. Самойленко – викладач кафедри східних мов ХНПУ імені Г.С.Сковороди.

*Затверджено редакційно-видавничою радою Харківського-національного педагогічного
університету імені Г.С. Сковороди
протокол № 6 від 15.06.2022*

Сходознавство. Актуальність та перспективи. Матеріали III Міжнародної науково-методичної конференції, 6 травня 2022 р. Х.: ХНПУ імені Г.С. Сковороди, 2022. 299 с.

До збірника увійшли матеріали III Всеукраїнської науково-методичної конференції «Сходознавство. Актуальність та перспективи», присвячені проблемам східної філології, освіти та виховання, методики навчання сходознавчих дисциплін, перекладу, міжкультурної комунікації, літературознавства, історії, економіки, політики, соціуму країн Сходу. Розраховано на наукових працівників, викладачів, аспірантів, студентів філологічних та історичних спеціальностей.

© Харківський національний педагогічний
університет імені Г.С.Сковороди, 2022

СХІДНА ПЕДАГОГІКА

Абдулкадер Ардалан Латиф, Ямпольская Лариса. Современная система высшего образования в Ираке: проблемы и перспективы.....	73
Заярна Олена. Розвиток освіти в Японії в епоху «Мейдзі ісін».....	75
Лугова Марія. Погляди на дитину та дитинство у філософських та педагогічних концепціях країн сходу.....	78
Лю Сі, Довженко Тетяна. Освітня співпраця КНР в рамках ініціативи «Один пояс – один шлях».....	80
Майорова Аліна. Соціальне виховання як науково-педагогічна проблема.....	82
Науменко Станіслав. Процес розвитку і освіти обдарованих дітей у КНР.....	84
Положій Олександра. Освіта школярів у Китаї.....	85
Рудько Вікторія. Освіта у Китаї.....	87
Тао Чжиці, Калашник Любов. Полікультурна компетентність: особливості термінології.....	89
Фань Чженьсюань, Терентьева Наталія. Реформа організації надання освітніх послуг в галузі мистецтва в КНР (початок ХХІ с.).....	91
Чжоу Чженью, Мкртічян Оксана. Моделі підвищення кваліфікації вчителів музики в сучасній КНР.....	93
Шмалько Денис. Освіта та виховання у державах стародавнього сходу.....	95
Щербакова Катерина. Міжкультурна комунікація та традиційні цінності у сучасній вищій школі КНР.....	97
Щербакова Ольга. Вплив традицій на завдання вищої освіти в Китаї і за Кордоном.....	99
Ян Чжуан, Левченко Яна. Формування педагогічної компетенції хореографа як необхідна умова підготовки сучасних фахівців.....	100

МЕТОДИКА НАВЧАННЯ СХОДОЗНАВЧИХ ДИСЦИПЛІН

Абдуллаєва Ельвіра. Використання інтерактивних інформаційних технологій під час онлайн-занять з турецької мови.....	103
Бабаєва Солмаз. Yabancı Dil Olarak Türkçe Öğretiminde Somut Olmayan Kültürel Mirasın Aktarımı.....	105
Богдан Олександра. Використання інформаційних технологій у самостійній роботі студентів, що вивчають китайську мову.....	107
Бондаровська Людмила. Критерії добору граматичних вправ для вивчення сполучників у китайській мові.....	108
Вілісова Анастасія. Формування навичок аудіювання на початковому рівні вивчення китайської мови.....	109
Водолажський Даніїл. Роль викладача в організації самостійної роботи студентів, що вивчають китайську мову.....	111
Воробйов Олександр. Міждисциплінарний підхід у формуванні комунікативних навичок (на матеріалі програм з китайської та японської філології).....	113
Гришина Богдана. Формування навичок мовлення на заняттях з загального курсу китайської мови.....	115
Долженко Анастасія. Види та типи вправ для формування перекладацької компетенції на початковому та середньому рівні навчання.....	117
Золотухіна Наталія. Аналіз усного зворотного зв'язку за допомогою сучасних технологій у викладанні китайської як другої іноземної.....	119
Калашник Любов. Платформи для онлайн освіти: чим користуються в КНР (на прикладі платформ для вивчення китайської мови).....	121

хлопців привчають до взаємодопомоги. Головна мета виховання – навчити дітей допомагати одне одному, почуватися сім'єю. Дорослішають діти зарано. Вже в 13 років у них з'являються свої обов'язки. Дівчатка допомагають мамі, хлопчики – батькові. Діти піклуються один про одного, в результаті вони виростають близькими за духом, у них формуються спільні інтереси та погляди на життя [3]. Отже, взаємодопомога та місце жінки є похідним від головних ісламських концепцій.

Висновок. Як ми бачимо, одним з головних критеріїв що визначає міру розвитку суспільства країни або регіону служить його релігія. Незважаючи на величезну різноманітність методів виховання, у всіх батьків є ідеальні уявлення про те, якими повинні бути їх діти, тобто які знання, етичні цінності і форми поведінки вони повинні засвоїти у процесі розвитку. Часто звичай та релігія є основним джерелом виховних практик у країнах сходу.

ПЕРЕЛІК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Рубинштейн С.Л. Основы общей психологии. С.Л. Рубинштейн. СПб. : Питер, 2000. 720 с.
2. О.П. Сидоренко, С.С. Корлюк, М.С. Філяпіп та ін.; Філософія. за ред. О.П. Сидоренка К.: Знання, 2010. 414 с. (2-е изд.)
3. Пахненко, Н. С. Різновиди стилів виховання дітей у різних країнах світу. Досліджень особистості та групи в етнічній і крос-культурній психології. 2016: 262 с.

ОСВІТНЯ СПІВПРАЦЯ КНР В РАМКАХ ІНІЦІАТИВИ «ОДИН ПОЯС - ОДИН ШЛЯХ»

*Лю Сі, аспірантка кафедри освітології та інноваційної педагогіки
Харківський національний педагогічний університет імені Г.С. Сковороди
д.п.н., проф., Довженко Тетяна Олексіївна
Харківський національний педагогічний університет імені Г.С. Сковороди*

Інтенсивні процеси розвитку суспільства, які відбуваються у всьому світі, безпосередньо впливають на процеси оновлення системи вищої педагогічної освіти. В умовах підвищення темпів інформатизації та вимог до вчителів, які постійно оновлюються та ускладнюються, у тому числі і для вчителів музики, актуалізується проблема вдосконалення підходів до професійної підготовки спеціалістів. Особливого значення набувають питання, пов'язані із вдосконаленням підготовки майбутніх вчителів музики, шляхом впровадження нових обов'язкових, вибіркових та факультативних дисциплін та вдосконалення їх змісту.

Зовнішня освітня співпраця Китаю в рамках ініціативи «Один пояс - один шлях» полягає не тільки у створенні планів щодо співпраці у школах та ВНЗ, але й у багатовимірній співпраці від політики до механізму впровадження її у дію, від концепції до практики. Зокрема, існують такі практичні моделі зарубіжного співробітництва в освіті:

- стратегічне освітнє співробітництво;
- співпраця, що орієнтована на надання освітніх послуг;
- освітнє співробітництво на основі ресурсів [4].

Стратегічне освітнє співробітництво у галузі освіти, в основному зумовлене зовнішніми факторами, такими як міжнародні тенденції розвитку та національний план розвитку. Уряд є найважливішим учасником в реалізації стратегічного співробітництва в галузі освіти.

Таке співробітництво не лише потребує встановлення загального шаблону розвитку, але також зусилля для реалізації цього шаблону. Освітня співпраця в рамках програми «Один пояс - один шлях» є важливою стратегічною політикою між урядами на макрорівні, але на практиці її стратегічним режимом в основному виявляється в побудові комунікації в співпраці у галузі освіти. Співпраця, що орієнтована на надання освітніх послуг, враховуючи зовнішні та внутрішні рушійні сили та керуючись національною політикою, має на меті прискорити покращення державних послуг та розширення спектру послуг. Для того, щоб служити країні, людям та розвитку нації співпраця, що орієнтована на надання освітніх послуг спрямована на подолання будь-яких перешкод, які можуть існувати у розвитку освіти з різними країнами [1].

При стратегічному освітньому співробітництві така співпраця у галузі освіти приділяє більше уваги вирішенню конкретних труднощів на практиці. Уряд, заклади вищої освіти та громадськість є важливими учасниками цього режиму співпраці, але мають різні ролі та значення. Взаємодія уряду, ВНЗ та суспільством дозволяє отримати зворотній зв'язок щодо проблем, що існують у освітній співпраці, а також за допомогою політики та фінансових за підтримки держави, ВНЗ відіграють активну роль як виконавці надання освітніх послуг. Освітнє співробітництво на основі ресурсів в основному зумовлена внутрішньою мотивацією [2; 5; 6].

Тому в рамках ініціативи «Один пояс – один шлях» постійно проводиться низка важливих планів щодо організації освіти закордоном, підвищення кваліфікації вчителів у співпраці з іншими країнами та суспільних освітніх та наукових заходів, метою яких є знаходження та розвиток талантів. Важливою практикою є розвивальна освітня співпраця, в якій існує як зовнішня, так і внутрішня мотивація. Під впливом зовнішніх факторів, таких як ситуація з міжнародним розвитком і планування національної політики, у поєднанні з внутрішніми факторами, такими як потреби розвитку освіти, освіта, орієнтована на розвиток співробітництво можна реалізувати взаємну вигоду. У цьому режимі уряд, ВНЗ та соціальні сили утворюють важливий механізм зв'язку один з одним та сприяють розбудові багатьох механізмів та платформ спільної політики через взаємодію різних учасників. Один із ключових моментів співпраці освіти в рамках «Один пояс, один шлях» полягає у побудові механізму освітньої співпраці Шовкового шляху, який є також інституційною гарантією сприяння розвитку співпраці країн уздовж Шовкового шляху.

З цією метою у багатьох країнах працюють інститути Конфуція, які виконують місію культурного моста між Китаєм та іншими країнами. Кількість цих культурних закладів на 2015 рік складала 500 одиниць, причому у країнах Південної та Центральної Азії вздовж «Один пояс – один шлях», з 2005 по 2015 рік Китай створив 22 Інститути Конфуція та 17 обладнаних аудиторій у більш ніж 10 країн. Університети Конфуція тісно співпрацюють з закладами вищої освіти інших країн з питань підготовки вчителів, розробки навчальних програм, складання підручників і навчання студентів, що значно сприяло розумінню та визнанню китайської культури. Пріоритетним є підготовка талантів у регіональній науці, екології, енергетиці, ІТ, нанотехнологіях, економіці, освіті, мистецтві тощо. На сьогодні існує близько 200 програм співпраці у рамках цих культурно-освітніх закладів [3].

ПЕРЕЛІК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Ли А., Руби А. Инициатива «Один пояс — один путь» и высшее образование. *МВО*. 2019. 103. 21-23.
2. Liu B., Zhang W.. Cultural Conflicts and Idea Bridges – On the New World Citizenship Education under the Background of “One Belt and One Road”. *Education Research of Tsinghua University*. 2018. 39(4). 56–63.

3. Ma W. “One Belt and One Road” Initiative and Internationalization Transformation of Higher Education in China. *Journal of Beijing University of Aeronautics and Astronautics (Social Science Edition)*. 2021. 34(1). 134–142
4. Song J. Exploration on the International Cooperation and Exchange of Higher Vocational Colleges under the New Situation. *Chinese Journal of Multimedia and Network Instruction (Medium Issue)*. 2021. 20. 176–178.
5. Zheng J., Ding R., Chen L. & Wang Y. Research on the Education Assistance Pattern of Countries along the “One Belt and One Road” – Based on the Analysis of the Official Data of the Development Assistance Committee in Recent Ten Years. *Comparative Education Research*. 2018. 40. 10–19.
6. Zheng G. & Liu J. Dilemma and Countermeasures of Educational Exchange and Cooperation in “One Belt and One Road” Strategy. *Comparative Education Research*. 2016. 38. 20–26.

СОЦІАЛЬНЕ ВИХОВАННЯ ЯК НАУКОВО-ПЕДАГОГІЧНА ПРОБЛЕМА

Майорова Аліна, студентка 2 курсу

Харківський національний педагогічний університет імені Г.С. Сковороди

Науковий керівник: проф. Калашник Л.С.

Як встановлено відомим педагогом Д. Узнадзе, виникнення ціннісних установок окремої особистості тісно пов'язано із соціальною діяльністю людини, адже процес соціалізації супроводжується шляхом формування системи ціннісних орієнтацій, що розвивається під час взаємодії певних зовнішніх і внутрішніх факторів. Зовнішні фактори пов'язані з ціннісною спрямованістю людей, які оточують окремого індивіда, та з їх поведінкою та ціннісними установками. До внутрішніх факторів можна віднести систему фіксованих установок, засвоєнню яких передують процес утворення системи ціннісних орієнтацій. Основу такого досвіду особистості складають моральні принципи та ідеали, традиції, уявлення про гуманність, взаємини між людьми, поняття про сенс життя, без яких неможливе нормальне функціонування будь-якого суспільства.

Соціальне виховання, яке здійснюється на засадах гуманізму, визнає людину найвищою соціальною цінністю, а загальнолюдські норми поведінки — основою людської діяльності, що передбачає створення умов для різнобічного і гармонійного розвитку людини — свідомого суб'єкта своїх дій. До основних компонентів гуманізму науковці відносять наявність моральності, єдність мети (досягнення щастя людини, різнобічний розвиток її здібностей) і засобів її реалізації (дотримання золотого правила моральності, не зважаючи на жодні обставини).

Українські науковці визначають соціальне виховання як формування інтегрованої якості особистості, що надає людині можливість відчувати себе морально, соціально, політично і юридично дієздатною та захищеною. Основними елементами соціального виховання є моральна і правова культура, що виражається в почутті власної гідності, дисциплінованості, прояві поваги та довіри до інших представників суспільства та держави як інституту влади, гармонійному поєднанні патріотичних, національних і інтернаціональних почуттів.

Науковці акцентують увагу на тому, що соціальне виховання є дієвим і ефективним у дитячому та підлітковому віці, коли світогляд людини лише формується, але водночас це виховання також продовжується все життя. Основною метою соціального виховання педагоги вбачають виховання моральних ідеалів, які прийняті відповідним суспільством, розвиток почуття любові до Батьківщини, розуміння необхідності мирного співіснування із представниками інших держав, віросповідання